

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 marca 2007r., sygn. akt I ACa (...),

wydanego w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko J. M.

o zachówek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2008 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie i oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powódki o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem tego Sądu z dnia 13 marca 2007 r. Uznał, że w sytuacji, gdy powódka posiadała pełną zdolność do czynności prawnych nie wchodziła w ogóle w rachubę podstawa wznowienia w postaci braku należytej reprezentacji (art. 401 pkt 2 k.p.c.), natomiast co do drugiej wskazywanej podstawy, to skarżąca nie podała w jakim sensie powołane przez nią, jako

nowości z art. 403 § 2 k.p.c., dwa orzeczenia mogłyby wpłynąć na wynik sprawy; w rzeczy samej nie stanowiły one nowych okoliczności ani środków dowodowych, ponieważ znane były skarżącej w czasie toczącego się postępowania zakończonego wydaniem orzeczenia, którego dotyczy skarga o wznowienie.

Rozpoznając zażalenie skarżącej Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stopień ogólności argumentów sformułowanych w uzasadnieniu zażalenia oraz brak jakichkolwiek, skonkretyzowanych w nawiązaniu do realiów sprawy, zarzutów adekwatnych do stanowiska wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu, a ponadto, nawiązanie wręcz do innej podstawy skargi o wznowienie postępowania, aniżeli wskazywana w piśmie procesowym złożonym w dniu 17 września 2007 r., czyniły zażalenie oczywiście bezzasadnym. Przesądziło to o oddaleniu zażalenia (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Brak było też w tej sytuacji podstaw do uwzględnienia wniosku występującego z urzędu adwokata o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej i to szczególnie gdy się zważy, że ewentualne niesumienne wykonywanie obowiązków przez poprzedniego profesjonalnego pełnomocnika nie zasługiwało na potraktowanie w kategoriach nienależytej reprezentacji strony (art. 401 pkt 2 k.p.c.). Również powołane w skardze orzeczenie sądu, znane stronie w czasie toczącego się postępowania zakończonego orzeczeniem, którego skarga dotyczy oczywiście nie podlegało zakwalifikowaniu zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. Pomoc prawna, wyrażająca się we wnoszeniu środków prawnych oczywiście bezzasadnych w świetle podstawowych zasad i instytucji postępowania cywilnego nie uzasadnia przyznania pełnomocnikowi ustanowionemu przez sąd kosztów od Skarbu Państwa (por. postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r. II Cz 69/07 – OSNC 2008, nr 3, poz. 41).